

Desuden er der stillet et Forslag om Overgang til Dagsordenen af Folketingsmændene Zahle, J. Andersen, Poul Christensen, Grønberg, Lars Hansen, Hede-gaard, K. J. Møller, P. Munch, Kejser Nielsen, K. Pedersen, Rode, Rørdam og Slengerik. Forslaget lyder saaledes:

„Idet Folketinget udtaler sin Mistillid til Ministeriet Holstein-Ledreborg, gaar Tinget over til næste Sag paa Dagsordenen.“

Endelig er der af K. M. Klausen stillet følgende Forslag om Paastand paa Overgang til Dagsordenen:

„Idet Folketinget udtaler sin Mistillid til Ministeriet Holstein-Ledreborg for Gennemførelsen af de militære Love, kræver det snarest gennemført en retfærdig Valgkredsordning og gaar over til Dagsordenen“.

Disse Forslag ville nu blive behandlede samtidig med det først stillede Forslag om Overgang til Dagsordenen.

De stillede Forslag sattes til Forhandling.

P. T. Nielsen: Det Forslag om Overgang til Dagsordenen, som det ærede Medlem for Københavns 2. Valgkreds (H. L. Møller) og flere af hans Meningsfæller have stillet, er i formel Henseende rettet mod den højtærede Konseilspræsident alene, men i Realiteten er det rettet mod hele Ministeriet. Ved den Diskussion, der blev ført i Gaar, navnlig mellem den højtærede Konseilspræsident og det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (Halsted), stod Paastand mod Paastand. Ved den Udtalelse, der for lidt siden faldt fra det ærede Medlem fra Veringe (Lindø), er det imidlertid godtgjort, at den højtærede Konseilspræsident havde fuldkommen Ret til at udtale sig, som han gjorde. Ligesom Gruppen „de 27“ ved Ministeriets Dannelse ikke har søgt nogen Forhandling med eller ønsket nogen Tilslutning fra Højre, saaledes har Grev Holstein heller ikke søgt eller ønsket nogen saadan Forhandling eller Tilslutning. Venstrereformpartiet maa derfor fraaade at stemme for det fremsatte Forslag, baade naar det betragtes som rettet mod den højtærede Konseilspræsident alene, og naar det betragtes som rettet mod det samlede Ministerium. Vi mene, at det vilde være saare uheldigt i dette Øjeblik at fremkalde en Ministerkrise, og ville derfor paa det bestemteste fraaade at stemme for det stillede Forslag om Overgang til Dagsordenen.

Om Ændringsforslaget og de senest fremkomne Forslag om Overgang til Dagsordenen skal jeg ikke udtale mig paa nærværende Tidspunkt, men vente dermed, til de ere motiverede af Forslagsstillerne.

K. M. Klausen: Det Oprin, der fandt Sted i Gaar mellem det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (Halsted) og den højtærede Konseilspræsident, synes at skulle drage store Følger efter sig; saaledes ser det da ud i Øjeblikket. Man kan godt forstaa, at Højre efter de Oplysninger, der ere komne frem, følte sig stærkt ydmyget, og at hele Folket udover Landet vil le over den Rolle, som Højre er kommet til at spille ved Dan-nelsen af det sidste Ministerium.

Naar Højre nu i Dag stiller Forslag til en Resolution, der skal udtale Mistillid til den højtærede Konseilspræsident, faar man det Indtryk, at dette nærmest er en personlig Hævn. Socialdemokratiet kan ikke stemme for dette Forslag, ikke fordi vi nære nogen stor Tillid til den højtærede Konseilspræsident, men fordi vi finde, at der ikke er nogen Grund til at udtale Mistillid til ham alene. Vi finde derimod, at der kan være Grund til at udtale Mistillid til det samlede Ministerium, og derfor have vi stillet Forslag til en Resolution, der udtaler Mistillid til det samlede Ministerium. Det mener jeg, vi ere fuldt berettigede til. Vi have saa stærkt som nogen fordømt Regeringens Politik. Vi have saa stærkt, vi have kunnet, bekæmpet Vedtagelsen af de militære Love. Vi mene, at disse Love have tilføjet vort Land ubodelig Skade, og det i mange Henseender. For det første mene vi, at de slet ingen militær Værdi have, men at de ligefrem ere til Skade for vort Land. Men dernæst ere disse Love, hvad der saa klart har afspejlet sig paa den foreliggende Finanslov, ved at ødelægge Statens Finanser saaledes, at de danne en Hindring for en Fortsættelse af den sociale Lovgivning, idet vi komme i den sørgelige Situation af Mangel paa de nødvendige Pengemidler ikke at kunne gennemføre en Række af de Love, vi ønske at faa gennemført, og som Befolkningen har et billigt Krav paa at faa gennemført.

Af disse Grunde kunne vi ikke andet end nære den dybeste Mistillid til hele Ministeriet. Der er ikke et eneste Medlem indenfor dette Ministerium, som vi kunne have Tillid til. Men vi finde ikke, der er Grund til at indskrænke sig til at udtale